حق با شماست

info@jamejamonline.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

#هزینه_فوتبال
فریدنیا از بجنورد:
با وجود هزینه و سرمایه‌گذاری هنگفت در ورزش فوتبال توسط وزارت ورزش، نتیجه آن قابل قبول نبوده است و امیدوارم در سال‌های آتی به ورزش‌های پایه و مستعد بیشتر اهمیت داده شود.

#بیمارستان_کمبود
کرمی از کرمانشاه:
چرا یك بیمارستان دولتی دستگاه و تجهیزات مرتبط با شست‌وشوی گوش را ندارد؟ بیمارستان تامین‌اجتماعی شهدای کرمانشاه فاقد این تجهیزات است و دکترهای این بیمارستان بیماران را به مطب شخصی خود ارجاع می‌دهند.

#شهرداری_هرس
احمدی از تهران:
درختان محله شهرك شهید بهشتی واقع در خیابان شهید رجایی نیاز به هرس دارد، ولی شهرداری منطقه تاکنون اقدامی صورت نداده است.

#کارنامه_پول
ممی‌زاده از تهران:
مدرسه شهید سالاری۱ واقع در منطقه ۱۹ تهران، برای دادن کارنامه دانش‌آموزان، از اولیاء وجه نقد درخواست کرده‌اند و درصورت نپرداختن این مبالغ از دادن کارنامه خودداری می‌کند.

#سبد_ناچیز
جلینی از سبزوار:
سبد حمایتی کالا که با هدف کمك به قدرت خرید مردم شکل گرفت، علاوه بر این‌که به تعداد اندکی از مردم تعلق گرفت به علت مبلغ ناچیز هیچ کمکی به اقشار ضعیف نکرد.

#بازسازی_پل
اسماعیلی از تهران:
پل شهدای شمس‌آباد واقع در بلوار گلزار آسفالت مناسب ندارد و از موقع تاسیس این پل برای ترمیم و بازسازی اقدامی از سوی شهرداری منطقه صورت نگرفته است.

جوابیه

در پی درج پیامی با عنوان «هراز - آسفالت» مشاور ریاست و مدیر روابط عمومی سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای با ارسال نمابری اعلام کرد: با پیگیری صورت گرفته توسط اداره کل راهداری و حمل ونقل جاده‌ای استان مازندران اکیپ رفع نقص به محور هراز و محل مورد نظر اعزام شده و تمام مشکلات مربوط به محدوده پلیس راه آمل رفع شده و در دیگر موارد نیز با برنامه‌ریزی صورت پذیرفته، نواقص موجود برطرف خواهد شد.

چند پزشك جوان، کار و زندگی‌شان در شهر را تعطیل کرده‌اند و راهی روستاهای محروم شده‌اند

جهادگران سفیدپوش

لیلا شوقی
جامعه

زمستان و تابستان برای گروه‌های جهادی فرقی ندارد، آنها برای برداشتن باری از دوش ساکنان مناطق محروم چند سالی است به قول معروف، پاشنه کفش‌هایشان را ور کشیده‌اند و دانشجویان و دانش‌آموزان زیادی در قالب گروه‌های جهادی برای حل و فصل مشکلات مناطق محروم تلاش می‌کنند. گروه‌های جهادی اما محدود به دانشجویان و دانش‌آموزان نمی‌شود، گروه‌های تخصصی زیادی نیز شال و کلاه می‌کنند و خود را به مناطق محروم می‌رسانند. یکی از این گروه‌های تخصصی، پزشکان هستند. آنها با روپوش‌های سفیدشان در مناطق محروم برای حل مشکلات بهداشت و درمان مناطق محروم سنگ تمام می‌گذارند. در این گزارش با چند پزشك جهادی با سابقه درباره تجربیاتشان از این سفرهای جهادی حرف زدیم.

فاطمه محمدبیگی، پزشك عمومی و دبیر بنیاد عفاف و حجاب استان قزوین است. او ده سالی است با گروه‌های جهادی همراه شده، درست از زمانی که دانشجو بوده. محمدبیگی می‌گوید که عموما دانشجوهای رشته پزشکی سرشان خیلی شلوغ است و به کارهای متفرقه نمی‌رسند. «اما من هم درس می‌خواندم و هم به اردوی جهادی می‌رفتم».

محمدبیگی در دوران دانشجویی ازدواج کرد و خیلی زود صاحب فرزند شد، اما این شرایط سبب نشد او در اردوهای جهادی شرکت نکند.

این روزها نیز که محمدبیگی سه فرزند دارد و به‌جز نقش مادری، باید به بیمارانش هم برسد، کار داوطلبانه را فراموش نکرده است: «طوری برنامه‌ریزی می‌کنیم که به همراه خانواده به اردوی جهادی برویم.» به همین دلیل است که محمدبیگی تابستان‌ها و ایام عید را برای اردوی جهادی انتخاب می‌کند. به قول خودش، نزدیك عید که می‌شود بچه‌هایش می‌پرسند: «امسال اردوی جهادی کجا می‌رویم؟» او درباره همراهی خانواده‌اش می‌گوید: «به چند دلیل دوست دارم که خانواده با من همراه باشند. من دو پسر ۴ و ۱۳ ساله و یك دختر ۸ ساله دارم. دوست دارم که خانواده با من باشند تا بتوانم نقش مادری را هم ایفا کنم.» این اما تنها دلیلی نیست که محمدبیگی اعضای خانواده‌اش را با خود همراه می‌کند. او دوست دارد که بچه‌هایش خدمت به مردم را یاد بگیرند و با این که در رفاه زندگی می‌کنند، با محرومیت آشنا شوند.

وابستگی به جهاد

خاص‌ترین خاطرات محمدبیگی از اردوهای جهادی به زلزله کرمانشاه و بم برمی‌گردد. دی ۸۲ درست زمانی که زلزله بم به وقوع پیوست، محمدبیگی دانشجوی پزشکی بود و این حادثه به اولین تجربه سفر جهادی‌اش بدل شد. تجربه امدادرسانی در زلزله بم، برای زلزله کرمانشاه به کمکش آمد. همین تجربه باعث شد که در کمتر از ۱۸ ساعت بعد از وقوع زلزله، او و گروهش خود را به منطقه برسانند. مأموریتی که از نظر محمدبیگی خیلی سخت بود: «من مسؤول تیم پزشکی استان قزوین بودم. آن زمان هنوز پس لرزه‌ها ادامه داشت به همین دلیل برقراری امنیت همکارانم را نیز به عهده داشتم.»

استرس امنیت جانی آنها و امدادرسانی هم‌زمان، کار را سخت کرده بود. به گفته خانم جهادگر، زلزله کرمانشاه شبیه به زمان جنگ بود. در بسیاری از مواقع امدادرسانی و همدردی با هموطنان باید هم‌زمان انجام می‌شد.

محمدبیگی امروز دوره‌های تخصصی پیشرفته طب سنتی را می‌گذراند و یکی دو سال دیگر مدرك تخصصش را می‌گیرد و در قالب متخصص همچنان خدمات‌رسانی می‌کند. او می‌گوید: «به ارائه خدمات به مردم معتاد شده‌ام. کارهای جهادی، احساس لذت خاص و عمیقی را در من ایجاد می‌کند که باعث وابسته شدنم به این کار شده است.»

حل مشکل از ریشه

حسن اسماعیلی ۳۴ ساله، پزشك عمومی است و ده سالی می‌شود که با جهادگران همراه است. او هم مانند بسیاری از همکارانش از زمان دانشجویی فعالیت در اردوهای جهادی را شروع کرد و بعد از فارغ‌التحصیلی با وجود داشتن دو فرزند به مناطق محروم می‌رود. به قول خودش اگر همسرش از دوقلوهایش نگه‌داری نمی‌کرد، او نمی‌توانست در مناطق حاضر شود.

اولین سفر جهادی اسماعیلی به شهرستان فاروج، دهستان سنگر استان خراسان جنوبی بود. منطقه‌ای که به گفته اسماعیلی، نه آب شرب سالم و نه راه و جاده مناسبی برای رفت‌وآمد داشت. همان زمان، گروه اسماعیلی در چهار روستا کار را شروع می‌کند. اسماعیلی می‌گوید: «به خاطر نبود آب سالم، مردم از حوضچه‌های خاکی، آب موردنیاز خود را تهیه می‌کردند. حوضچه‌هایی پر از انگل که دام هم از آن استفاده می‌کرد. همه این‌ها باعث شده بود بیشتر مردم مشکلات شایع عفونی داشته باشند. اسهال خونی، عفونت مجاری ادراری و بیماری‌های حاد زنان از مشکلاتی است که تقریبا همه مردم این دهستان به آن دچار شده بودند.» اسماعیلی و گروهش می‌بینند تا زمانی که مشکلات آب شرب منطقه حل نشود، نمی‌توان درمان را شروع کرد. همین باعث می‌شود که برای حل و فصل معضلات آنها دست به کار شوند و مشکلات را از زیرساخت درست کنند.

خدمات بهداشتی-عمرانی

گروه‌های عمرانی برای کمك اهالی روستا وارد عمل می‌شوند. آبرسانی به روستاهای این دهستان و روستاهای اطراف انجام می‌شود. گروه‌های عمرانی لوله‌کشی تا داخل منازل برای ۲۸روستا را انجام می‌دهند. حالا بعد از گذشت سه، چهار سال از آن روزها اسماعیلی می‌گوید بیماری‌های مناطق آن نواحی تغییر کرده است: «حالا جنس بیماری‌های آنها شبیه به مردم شهری شده است. مردم آنجا حالا فشار خون و کمردرد دارند.» این تنها خدمات‌رسانی نیست که اسماعیلی و گروهش انجام می‌دهند. آنها به هر منطقه محرومی که وارد می‌شوند، به‌جز درمان بیماری‌ها به فکر رفاه مردم آن ناحیه هم هستند. برق‌رسانی به یك روستا، اشتغالزایی برای صد خانواده، احداث دو واحد دامداری، ساخت سه مدرسه سه کلاسه و شش کلاسه، ساخت پنج مسجد و حسینیه، نوسازی ۵۰ مدرسه، ساخت چند کیلومتر کانال بتنی کشاورزی و استخر ذخیره آب، ساخت پنج واحد مسکن روستایی برای افراد نیازمند، ایجاد مهاجرت معکوس برای ۲۳ روستا، ویزیت ده هزار نفر بیمار، برگزاری غربالگری بیماری‌های فشارخون و دیابت، ویزیت و درمان رایگان بیماری‌های دامی برای ۶۰ روستا و برگزاری دوره‌های علمی دامداری از کارهایی است که تیم پزشکی و عمرانی که او با آنها در ارتباط است، انجام داده‌اند. اسماعیلی می‌گوید یکی از کارهای مهمی که در منطقه دهستان سنگر انجام داده‌اند، جلب حمایت و مشارکت مردمی است: حالا دیگر خود مردم نیازهای روستایشان را تأمین می‌کنند. اگر نیاز باشد تا مسجدی ساخته شود، این خود مردم هستند که کار می‌کنند. ما فقط از آنها حمایت می‌کنیم و کارهای پشتیبانی را انجام می‌دهیم.

پزشکان جهادی روپوش سفید می‌پوشند و به مناطق محروم می‌روند تا به قسم بقراطشان عمل کنند و دردی از دردهای مردم محروم را التیام دهند.

شوك اولین اردوی جهادی

زندگی +

ساناز صفری، حدود ۲۷ سال دارد و ورزیدنت رادیولوژی تخصصی فك و صورت است. او با رتبه ۱۷ در کنکور سراسری، رشته دندانپزشکی دانشگاه تهران را انتخاب کرد. سال سوم دانشگاه، یعنی در سال ۹۲ بود که با گروه‌های دانشجویی آشنا می‌شود و همان زمان اولین اردوی جهادی‌اش را تجربه می‌کند. او به ما می‌گوید: «هیچ ذهنیتی درباره اردوهای جهادی نداشتم. فکر می‌کردم همه چیز شبیه به سفرهای دانشجویی است.»

به این ترتیب صفری روانه اولین سفر جهادی‌اش شده و متوجه می‌شود به‌جای هتل باید در کلاس‌های موکت‌شده ساکن شود جایی که اعضای گروه خودشان پخت و پز می‌کنند؛ غذایی که به نظر پزشك گزارش ما زیاد هم باکیفیت نبود. آب و برق در محل سکونتشان وجود نداشت و برای استحمام هم با مشکلاتی روبه‌رو شد. هرچند شرایط بد اردو صفری را شوکه کرد، اما باعث نشد او نخواهد برای بار دوم با گروه‌های جهادی همراه شود.

صمیمیت بین بچه‌ها و لذت همنشینی با مردم عادی سختی‌ها را برایش شیرین می‌کند و باعث می‌شود برای سال بعد هم در اردوهای جهادی شرکت کند. او تأکید می‌کند: «زمانی که در یك محیط روستایی قرار می‌گیرید، محیطی که برای خدمت‌رسانی هم در آنجا حاضر شده‌اید، ناخودآگاه احساس نزدیکی بیشتری به خدا می‌کنید.»

صفری می‌گوید که شاید حضور پزشکان در مناطق محروم، در ظاهر لطفی به مردم آن منطقه باشد، اما در واقع لطف به خود جهادگر است: «آنها باعث می‌شوند فرصت کار خیر داشته باشیم و مؤثر واقع شویم.» ساناز خاطرات خوبی از اردوهای جهادی که در آنها شرکت کرده دارد، خاطرات خوبی از مردم چهارمحال‌وبختیاری، کرمانشاه، خراسان شمالی؛ اما یکی از بامزه‌ترین خاطراتش برای گنبدکاووس گلستان است. زمانی که دندان‌های یکی از بیمارانش را درست کرده بود و روز بعد دوباره آن بیمار به او مراجعه می‌کند: «به دلیل محدودیت تجهیزات دندانپزشکی، ما برای هر بیمار تنها یك بار کار انجام می‌دهیم و او را به اصطلاح ویزیت می‌کنیم. این بیمار اما روز بعد بازگشت و گفت که سر نماز دعایت کردم. صداقتش چنان به دلم نشست که دوباره دندان‌هایش را معاینه کردم.»

مشارکت ۸۰ درصدی در مناطق محروم

در سال‌های اخیر شاهد رشد مشارکت دانشجویان رشته‌های مختلف و حتی فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها در اردوهای جهادی بوده‌ایم. آمار گروه‌های پزشکی و سلامتی که در اردوهای جهادی شرکت می‌کنند جالب است. سال ۹۷، گروه‌های جهادی زیادی در حوزه سلامت در مناطق محروم کشور حضور پیدا کردند.

بیش از ۱۴۰ گروه جهادی پزشکی دانشجویی در قالب گروه‌های جهادی شرکت کرده‌اند. حدود ۳۰ درصد از شرکت‌کنندگان در گروه‌های جهادی سلامت، دندانپزشك، نزدیك به ۵۰ درصد پزشك عمومی، نزدیك به ۱۵ درصد متخصص و تقریبا ۵ درصد از آنها هم مشاور بوده‌اند. بیش از ۶۰ درصد از این گروه‌ها در حاشیه شهرهای بزرگ فعال هستند و نزدیك به ۸۰ درصد هم در شهرستان‌ها و روستاهای محروم فعالیت می‌کنند. نکته مهم درباره این گروه‌ها، غربالگری بیماری‌هاست. نیمی از گروه‌های جهادی سلامت، با دغدغه پیشگیری، آموزش بهداشت فردی و محیط به مردم به مناطق مختلف اعزام می‌شوند. جامعه هدف گروه‌های جهادی، منطقه یا استان خاصی نیست. آنها تقریبا به همه استان‌ها سر می‌زنند. استان‌های لرستان، گلستان، آذربایجان غربی و شرقی، تهران، هرمزگان، کرمان، چهارمحال و بختیاری، کرمانشاه، قم، اصفهان، کهگیلویه و بویراحمد، خراسان‌های شمالی، جنوبی و رضوی، بوشهر، ایلام، خوزستان، اردبیل، سمنان، قزوین، فارس، کردستان، یزد، همدان، مرکزی، مازندران و سیستان و بلوچستان در اولویت فعالیت آنها قرار دارند. در این میان، سه استان خراسان‌های رضوی، خراسان شمالی و کرمان بیشترین خدمات پزشکی را از گروه‌های جهادی دریافت کرده‌اند.

نکته دیگر این‌که هر دانشجویی نمی‌تواند در اردوی دانشجویی سلامت شرکت کند. دانشجویان رشته پزشکی باید حداقل در حال گذراندن سال ششم آموزش خود باشند تا بتوانند عضو گروه شوند.

دندانپزشکان فارغ‌التحصیل به راحتی می‌توانند با گروه همراه شوند و دانشجویان دندانپزشکی که تمایل دارند عضو گروه‌های جهادی شوند، به عنوان دستیار فعالیت می‌کنند. دانشجویان مامایی که با گروه همراه می‌شوند، اجازه تجویز دارو ندارند. آنها کار غربالگری و آموزش را انجام می‌دهند. دانشجویان سال آخر مامایی اما می‌توانند تجویز دارو کنند. دانشجویان توانبخشی، فیزیوتراپی، بینایی‌سنجی و شنوایی‌سنجی کار درمانی نمی‌کنند. آنها تنها در زمینه غربالگری کار می‌کنند. متخصصانی که با گروه همراه می‌شوند زیر نظر یك موسسه خیریه کار می‌کنند و بیمارانی را که به عمل جراحی نیاز دارند، شناسایی و در بیمارستان شهر عمل می‌کنند.